İLİ : GENEL
TARİH : 24.06.2016

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحٖيمِ

قَدْ اَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَۙ اَلَّذٖينَ هُمْ فٖى صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَۙ وَالَّذٖينَ
هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَۙ وَالَّذٖينَ هُمْ لِلزَّكٰوةِ فَاعِلُونَۙ

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

بُنِيَ الإِسْلاَمُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةِ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَإِقَامِ الصَّلاَةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ وَحَجِّ الْبَيْتِ وَصَوْمِ رَمَضَانَ

ARINMA VESİLESİ: ZEKÂT VE İNFAK

Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: **"Mü'minler gerçekten kurtuluşa ermişlerdir. Onlar ki namazlarını huşu ile kılarlar. Onlar ki faydasız işlerden ve boş sözlerden uzak dururlar. Onlar ki zekat vermek için çalışırlar…"**[1]

Kardeşlerim!

Peygamberimiz (s.a.s), sahabeden Muâz b. Cebel'i Yemen'e vali olarak tayin ettiğinde onu ve beraberinde gidecek olanları çağırdı. Kendilerine şu nasihatte bulundu: **"Kolaylaştırın, zorlaştırmayın! Müjdeleyin, nefret ettirmeyin!"**[2]

Ardından Muâz'a döndü ve şöyle buyurdu: **"Muaz, henüz Müslüman olmayan bir topluluğa gidiyorsun. Onları, önce Allah'tan başka ilah olmadığına, benim de Allah'ın elçisi olduğuma davet et. Eğer bunu kabul ederlerse, beş vakit namazın farz olduğunu haber ver. Bunu da kabul ederlerse, Allah'ın kendilerine zekâtı farz kıldığını ve zekâtın zengin kimselerden alınıp fakirlere dağıtılacağını haber ver…"**[3]

Aziz Müminler!

Sahip olduğumuz bütün nimetler Rabbimizin bizlere birer emanetidir. Bu nimetler, hepimiz için birer imtihan vesilesidir. Bizlere düşen bu nimetlerin kıymetini bilmektir. Onları Rabbimizin rızası doğrultusunda değerlendirmektir.

Yüce Rabbimiz, şükürsüzlükten, kanaatsizlikten, açgözlülükten ısrarla sakındırır bizleri. Fakirlerin korunup gözetilmediği zenginliğin, zekâtı verilmeyen kazancın, kişiyi nasıl bir hüsrana götüreceğini bildirir. Malımızı, mülkümüzü, dünyada sahip olduklarımızı ebedi kazancımıza bir vesile kılmamız gerektiğini hatırlatır Rabbimiz.

Aziz Müminler!

Zekât, insanlık tarihinin hemen her döneminde var olmuş bir ibadettir. Bu kadim ibadet, yüce dinimizin beş temel esasından biridir.[4] Zekât, dinen zengin sayılan kişilerin, Allah tarafından kendilerine lütfedilen nimetlerin bir kısmını ihtiyaç sahipleriyle, yoksullarla paylaşmalarıdır. Ayet-i kerime ve hadis-i şeriflerde zekâtın kimlere hangi mallardan, hangi oranlarda verilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Kardeşlerim!

Malı eksilten ya da yok eden değil bilakis bereketlendiren ve artıran bir ibadettir zekât. Kişiyi cimrilik hastalığından koruyup cömertlik erdemine kavuşturur. Gönlü manevî kirlerden, serveti de ihtiyaç sahiplerinin haklarından arındırır. Zengin ile fakir arasında gönülden sevgi, saygı ve kardeşlik köprüleri kurar.

Zekât, Rabbimize karşı şükür bilincimizin ifadesidir. O'na olan teslimiyet ve sadakatimizin bir tezahürüdür. Sırf Allah rızasını umarak, sahip olduğumuz her bir nimeti O'nun yolunda feda edebileceğimizin de bir sembolüdür.

Kıymetli Kardeşlerim!

Kur'an-ı Kerim'de zekâtın üzerinde önemle durulur. Zekâtını verenler, malını Allah yolunda harcayanlar "bahtiyar müminler" diye övülür ve ebedi cennet nimetleriyle müjdelenir.[5] Zekâtı dikkate almayanlar, yoksulu gözetmeyenler, malının esiri olanlar ise sert bir şekilde uyarılır. Bu uyarılardan biri Rabbimizin şu âyetidir: **"Altın ve gümüşü biriktirip Allah yolunda harcamayanlar için elem dolu bir azabı haber ver. Biriktirdikleri altın ve gümüş cehennem ateşinde kızdırılarak onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacaktır. Ve onlara şöyle denilecektir: 'İşte bu, kendiniz için biriktirip sakladığınız şeylerdir. Haydi tadın bakalım biriktirip sakladıklarınızı!'"**[6]

Kardeşlerim!

Rahmet Peygamber'inin **"Yarım hurmayla da olsa cehennemden korunun."**[7] ikazı zekât, infak, sadaka, yardımlaşma ve diğerkâmlık hakkında asırlar öncesinden bizlere rehberlik etmektedir. Ancak ne hazindir ki, bugün insanlık olarak doğal kaynakların gelişigüzel tüketildiği, ekonomik kaynakların adaletsizce bölüşüldüğü, zengin ile fakir arasındaki uçurumun baş döndürdüğü bir dünyada yaşıyoruz. Dünyanın kimi yerlerinde insanlar açlıkla mücadele ederken, kimi yerlerindeyse israf ve vurdumduymazlık had safhadadır. İçinden geçtiğimiz süreçler, savaş ve işgaller milyonlarca fakir, kimsesiz ve yetim ortaya çıkarmıştır. Zekat ise bir anlamda yetim ve miskinlere kol kanat germektir. Nitekim İslam İşbirliği Teşkilatı, bu hususa dikkat çekmek üzere Ramazan ayının on beşinci gününü Dünya Yetimler Günü olarak ilan etmiştir.

Kardeşlerim!

İnsanlığın, bu gün, belki de tarihin hiçbir döneminde olmadığı kadar huzur ve mutluluğa, sevgi ve saygıya, dostluk ve barışa, yardımlaşma ve paylaşmaya hasret olduğu aşikârdır. İşte dünyayı bu erdemlere ve hasret kalınan huzura, adaletli bir gelir dağılımına kavuşturacak olan, İslam'ın hayat yüklü mesajlarıdır. Efendimizin bize öğrettiği zekât ve infak ahlakı, yardımlaşma, dayanışma ve paylaşma anlayışıdır.

Öyleyse geliniz kardeşlerim, hep birlikte bu kutlu ayda sahipsiz olmadıklarını hissettirmek için yanı başımızdaki ve uzağımızdaki yetim, kimsesiz, himayesiz ve yuvasız yavrularımıza gönüllerimizi, ellerimizi ve sofralarımızı açalım. Zekât ve fitrelerimizi vakit kaybetmeden verelim. İnfakta ve yardımda bulunmayı, paylaşmayı kendimize şiar edinelim. Zekâtımızı, fitremizi verirken, infakta bulunurken, insanları incitmeyelim, rencide etmeyelim. Gelin, her bir vesileyi gönül yapmak ve gönüller kazanmak için fırsat bilelim. Geliniz, dünyada sahip olduklarımızı ebedi kazanca dönüştürelim.

---

[1] Mü'minûn, 23/1-4.
[2] Buhârî, Megâzî, 61.
[3] Buhârî, Zekât, 63; Müslim, Îmân, 29.
[4] Müslim, İman, 21.
[5] Nûr, 24/36-38; Zâriyât, 51/15-19; Meâric,70/22-35.
[6] Tevbe, 9/34-35; Ayrıca bkz. Buhârî, Rikâk, 10.
[7] Buhârî, Zekât, 10.

Hazırlayan: Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü